

HEILIGE CHRISTOFFELPAROCHIE

GODS WOORD OP ZONDAG

Evangelie, overweging en andere berichten van het pastoresteam
nr. 242 – 10 november 2024 – 32ste zondag door het jaar B

Welkom!

Na de vieringen van Allerheiligen en Allerzielen pakken we vandaag de draad weer op bij de Evangelist Marcus. We zijn inmiddels begonnen met de laatste drie zondagen van het kerkelijk jaar. Deze zondag horen we nog een redelijk gewoon verhaal. Vanaf volgende week kijken we in de lezingen vooral naar de eindtijd. Tegelijkertijd is het Evangelie van vandaag daar als het ware een voorbereiding op. Want de vraag komt naar voren wat we investeren in onze (zalige) toekomst. Oog hebben voor onze toekomst zal ook bepalen hoe wij vandaag in het leven en in het geloof staan. Allerheiligen en Allerzielen hebben onze aandacht wel even gericht op de hemel en de weg daar naar toe, maar zijn we voldoende doordrongen van onze zalige (of onzalige) toekomst, zo dat wij ons dagelijks leven daar nu al in betrekken? Wat vraagt God van jou en van mij? Wat geven wij?

Gods Woord op Allerzielen

Uit het heilig Evangelie van onze Heer Jezus Christus volgens Marcus (12, 38-44).

In die tijd gaf Jezus bij zijn onderricht ook deze waarschuwing: „Wacht u voor de schriftgeleerden, die graag in lange gewaden rondlopen, die zich laten groeten op de markt, belust zijn op de voornaamste zetels in de synagogen en op de ereplaatsen bij de maaltijden, maar die de huizen der weduwen opslokken terwijl ze voor de schijn lange gebeden verrichten; over deze mensen zal een strenger vonnis worden uitgesproken.” Hij ging tegenover de offerkist zitten en keek toe, hoe het volk koperstukken daarin wierp terwijl menige rijke er veel in liet vallen. Er kwam ook een arme weduwe die er twee penningen, ter waarde van een cent in wierp. Hij riep nu zijn leerlingen bij zich en sprak: „Voorwaar, Ik zeg u: die arme weduwe heeft het meest geofferd van allen die iets in de offerkist wierpen; allen wierpen ze er iets in van hun overvloed maar zij offerde van haar armoede al wat ze bezat, alles waar ze van leven moest.”

Ter overweging

De Heer zit bij de offerkist en ziet een weduwe haar laatste stuivers in de kist werpen. Hij is onder de indruk. De grote bedragen van de rijken, raken hem nauwelijks. Die paar stuivers, het was alles waar zij

van moest leven. Net als de weduwe bij Elia, waarover we deze zondag lezen in de eerste Lezing. En net zoals die weduwe toch eerst voor Elia een broodje bakt en dus op God en zijn voorzienigheid vertrouwd, zo gooit deze weduwe haar stuivers in de offerkist. Dit is een mooie getuigenis van vertrouwen op God, liefde voor God, geloof en ‘verder kijken dan jezelf’, maar heden ten dage zal men vaak zeggen: “*God snapt heus wel dat je nog brood moet kopen. Denk je nu echt dat God wil dat jij je laatste stuivers in de offerkist doet?*”

Zeggen wij als katholieken dat ook? Hebben wij nog gevoel voor zo'n geloof, voor zo'n toewijding en zo'n vertrouwen? De Heer had er gevoel voor, want het sloot precies aan bij zijn eigen leven. Als Jezus op weg gaat naar Jeruzalem, vertrouwt Hij erop dat, als Hij doet wat zijn Vader Hem vraagt, God verder voor alles zal zorgen. In dat vertrouwen kan de Heer zelfs zijn eigen Lichaam en Bloed geven. Het gaat er uiteindelijk om dat wij steeds eerst voor God willen kiezen; altijd eerst Gods wil willen doen: *Uw wil geschiede op aarde, zoals in de hemel...* bidden wij in het *Onze Vader*. In de wereld zou men zeggen: dat wij investeren in onze relatie met Hem. Dan mag je ook vertrouwen dat God zal zorgen voor de dingen die je nodig hebt. De weduwe in de eerste Lezing hoort in de vraag van de profeet een verzoek van God om Hem eerst dat broodje te geven. Ze hoort het en ze doet het. Ze gelooft dat God voor haar zal zorgen als zij doet wat Hij vraagt. De weduwe in het Evangelie doet hetzelfde. Het was de dag dat zij naar de tempel zou gaan. Ze moest iets offeren en dit was het. Ze geeft God wat ze heeft en God zal haar geven wat zij nodig heeft. Beiden vragen niet ‘waar heb ik God voor nodig’; beiden weten dat zij God nodig hebben; beiden weten dat God iets vraagt én iets geeft.

Het kan zijn dat wij door onze welvaart minder gevoelig zijn geworden voor deze levenshouding en levenskunst. Jezus brengt het ons in herinnering. Als wij hier bij stil staan, dan beseffen wij dat de Heer voor ons in de wereld gekomen is. Zijn rijkdom heeft Hij achter zich gelaten en Hij is voor ons arm geworden. En zelfs in die armoede heeft Hij alles gegeven. God heeft gegeven wat Hem het meest dierbaar was, zonder voorbehoud, zodat wij het leven zouden vinden. Onze armoede heeft Hij tot rijkdom gemaakt door Jezus

Christus. Niet als ‘voor wat, hoort wat’ maar uit liefde en voorzienigheid. We leven van Gods voorzienigheid, maar vanuit onze armoede kunnen we nog altijd geven en uitdelen met hen die het moeilijker hebben dan wij. Door een christelijke geest gevormd zijn wij Nederlanders behoorlijk vrijgevig. Maar dat niet onze welvaart de bepalende factor is, maar ons geloof, is vreemd in de oren van onze tijd. Wanneer we de houding van de twee vrouwen in de lezingen terugwinnen, als we de les van de Heer leren, dan kunnen we meer vrij worden voor God en voor elkaar. Dat wordt ook dit paradoxale woord waarheid: Door te geven worden we rijker!

Roepingenweek 2024

De voorbije week stond in het teken van de bewustwording van roepingen. Voor het zesde jaar op rij organiseerde de Rooms-Katholieke Kerk in Nederland de Nationale Roepingenweek in de eerste volle week van november. Dit valt rond het hoogfeest van Sint Willibrord, patroonheilige van de Nederlandse Kerkprovincie, op 7 november. Van zondag 3 tot en met zaterdag 9 november waren er in elk bisdom en bij verschillende religieuze gemeenschappen activiteiten of vieringen waarin de roeping tot het priesterschap, het diaconaat en het religieuze leven centraal stond. Doel van deze speciale week is het belang van bijzondere roepingen voor de Kerk te benadrukken. Rector Kuipers van de Utrechtse priesteropleiding het Ariënsinstituut is voorzitter van het Interdiocesane Roepingenoverleg: *“Willibrord is een blijvend voorbeeld, omdat ook hij in lastige omstandigheden moed bleef houden en het geloof verspreidde. Daarvoor zijn de komende jaren priesters, diakens en religieuzen broodnodig”* aldus Kuipers. Tijdens deze Roepingenweek is het gebed om roepingen één van de belangrijkste pijlers, op de websites van de verschillende diocesane priesteropleidingen is gebedsmateriaal verzameld. Rector Kuipers: *“De aandacht voor roepingen werpt vruchten af. In verschillende bisdommen is een speciaal traject “Kom en zie” gestart voor jonge mannen die zich het komende jaar willen oriënteren op het priesterschap of het permanent diaconaat. Dat is een reden tot vreugde.”* Voor het bisdom Groningen-Leeuwarden zijn dit jaar vijf jonge mannen begonnen in het “Kom en zie” programma. Daarnaast hebben we voor ons

bisdom in Utrecht één priesterstudent en in Rome één priesterstudent, die op 1 oktober j.l. tot diaken gewijd werd en daar nog verder studeert.

Gebed om Roepingen

God, wij danken U voor de heilige Willibrord en voor alle geloofsverkondigers die in onze Lage Landen uw liefde bekend gemaakt hebben. Wij bidden U: geef ons nieuwe geloofsverkondigers, die, zoals Willibrord, in U hun geluk vinden en hart hebben voor wie U nog niet kennen, die de schoonheid en de kracht van het Evangelie laten ervaren aan mensen die aarzelen of zij wel kunnen geloven, die ondanks tegenslagen en vijandschap, waarmee zij geconfronteerd worden, vol goede moed Christus blijven verkondigen. Beziel onze geloofsgemeenschappen met het verlangen te getuigen van Christus en zijn liefde en roep ook onder ons mensen om hun leven in dienst te stellen van uw Evangelie als religieus of als diaken of priester. Wij beseffen dat ons geloof soms maar klein is; daarom bidden wij U: versterk in ons de hoop op uw Rijk van vrede; open onze ogen voor Christus, onze broeder en Verlosser; woon in ons hart, opdat wij groeien in barmhartigheid en liefde, en maak ons tot getuigen van U. Door Christus onze Heer. Amen.

Willem Jacobus kardinaal Eijk

Zondag 10 november: Willibrordzondag

Deze zondag wordt in de Rooms-Katholieke kerk in Nederland aandacht gevraagd voor de oecumene. Deze dag is in 1949 ingesteld ter ondersteuning van het werk voor oecumene en evangelisatie van de Katholieke Vereniging voor Oecumene (KVO). Hiervoor wordt dit weekend ook in het bijzonder gecollecteerd.

Vieringen in de parochie (9-10 november)

Eucharistievieringen:

Zaterdag 9 november, 19u00 te Lemmer

Zondag 10 november, 9u30 te Woudsend

Zondag 10 november, 11u00 te St. Nyk: Dit is een gezinsviering rondom St. Maarten. Alle kinderen zijn van harte welkom! Neem een lantaarntje mee!

Woord- en Communievieringen:

Zaterdag 9 november, 19u00 te Balk

Zondag 10 november, 11u00 te Bakhuizen

Ontmoetingsochtend:

Zondag 10 november, 10u00 te Joure

In Warns is dit weekend geen bijeenkomst of viering

Van harte wens ik u allen een mooie en gezegende zondag toe. Graag tot ziens in de kerk of elders.

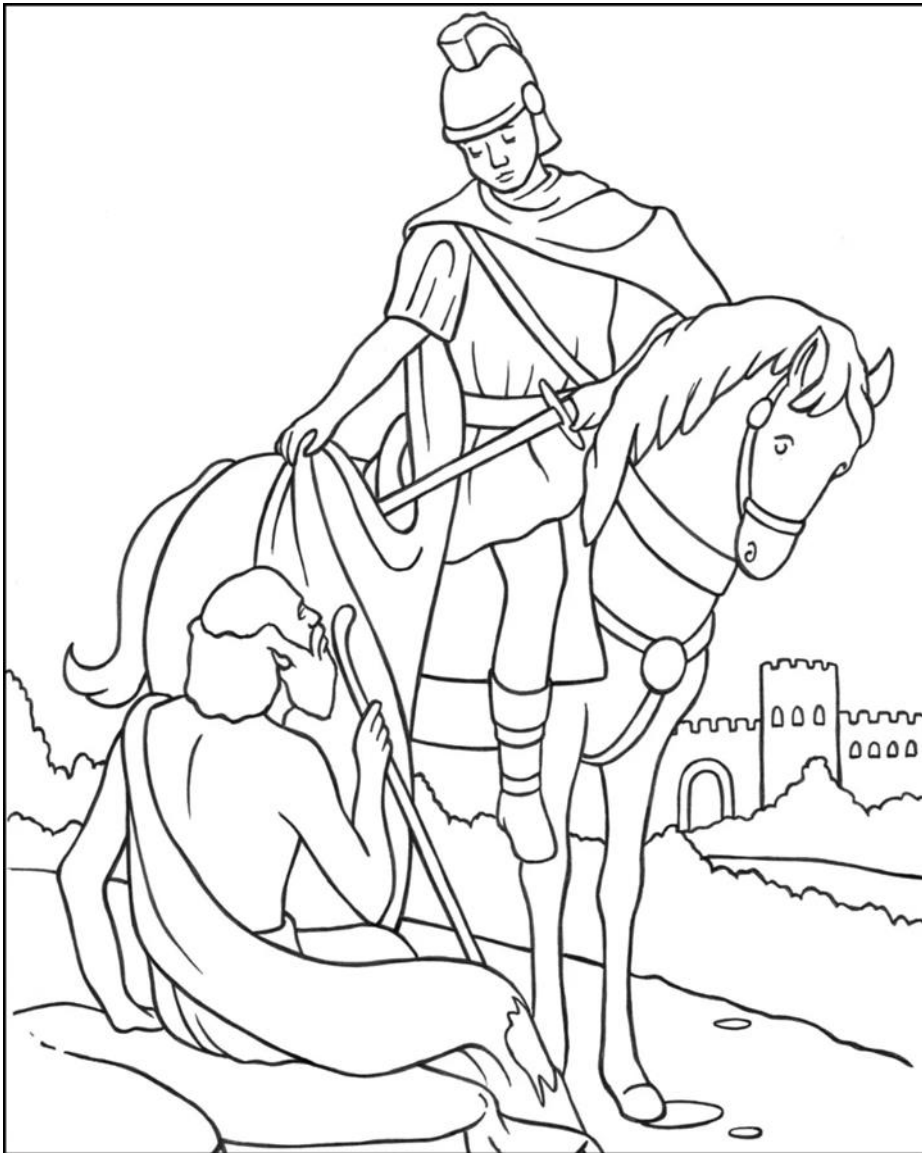
pastoor John De Zwart

Voor de kinderen

In het Evangelieverhaal van vandaag lijkt het alsof er over een gewone dag verteld wordt. Maar met Jezus is geen enkele dag een gewone dag; er gebeurt altijd iets bijzonders als Jezus er bij is. In het verhaal wordt ons verteld dat de Heer liever een goed hart bij de mensen ziet, dan dat mensen veel en mooie spullen hebben en daarmee showen. Het verhaal gaat zo:

Jezus zat op het tempelplein en keek eens om Zich heen wie er allemaal heen en weer liepen. Hij zag rijke mensen met dure kleren die wel leken te zeggen: “Zie je mij wel?” Hij zag Schriftgeleerden, die rondliepen in hun gebedsjaals waarin je alleen maar kunt bidden. En Hij zag veel arme mensen die een beetje aan de kant bleven en in een hoekje stonden te bidden. Jezus schudde zijn hoofd toen Hij al die mensen zag die zichzelf belangrijk vonden. Hij zei: “Je kan wel mooie kleren aan hebben en je kan wel op de belangrijkste stoel zitten maar als je niet zorgt voor de arme mensen dan is dat allemaal nep.” Hij ging bij de collectebus zitten en keek wat de mensen in de bus gooiden. Sommige mensen haalden zo hun geld tevoorschijn dat iedereen kon zien wat zij in de bus gooiden. Er kwam ook een arme weduwe. Zij gooide één munt in de bus. Jezus riep zijn leerlingen en zei: ”Kijk, Ik zal je vertellen dat die arme weduwe het meest van iedereen gegeven heeft. Want iedereen gaf wat hij gemakkelijk kon missen, maar zij weet nu niet wat ze vanavond moet eten.”

Heb jij ook veel en mooie spullen? En wat doe jij om te laten zien dat je een goed hart hebt? Het zijn belangrijke vragen als zoals Jezus willen leven. Morgen is het St. Maarten. St. Maarten had ook een goed hart. Toen hij een arme bedelaar zag, deelde hij zijn soldatenmantel met hem zodat ze beiden iets hadden om zich warm te houden.

Uitnodiging !

**Zondag 10 november,
11u00 te St. Nyk**

**Gezinsviering rondom
Sint Maarten**

**Alle gezinnen en kinderen
zijn van harte welkom!**

Neem een lantaarntje mee!

*Dankjewel, Sint Maarten, voor jouw goede hart en jouw goede voorbeeld.
Wil je mij helpen om net zo goed te zijn voor alle mensen?*